

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/19/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117010067
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7117010067.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Ladislava Tomčovčíka a JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. mája 2018, v trestnej veci proti M. Š.Z., obžalovaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1 Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 29.11.2017 sp.zn. 6T/2/2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného M. Š..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 29.11.2017 sp.zn. 6T/2/2017 bol obžalovaný M. Š. uznaný za vinného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1 Tr.zák., na tom skutkovom základe, že

v dobe od mesiaca máj 2016 doposiaľ v G. a inde ako otec O.. I. M. Š., D.. XX.XX.XXXX V. O.. O. J. Š., D.. XX.XX.XXXX, neprispieval riadne a včas na ich výživu, i keď mu táto povinnosť vyplýva z § 62 Zákona o rodine, pričom posúdením predbežnej otázky v zmysle § 7 ods. 1 Trestného poriadku mu bolo určené prispievať na výživu každého z nich výživným vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa, t.j. sumou 2 x 27,13 € mesačne vždy do 15-dňa v mesiaci vopred k rukám V. Š., D.. XX.XX.XXXX, matky detí, čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom najmenej v sume 1.030,94 Eur a uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že v uvedenom období nebol prihlásený v registri sociálnej poisťovne u žiadneho zamestnávateľa a zároveň nepoberal žiadne peňažné dávky sociálnej pomoci.

Za to bol obžalovanému M. Š. podľa § 207 ods.1 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. j/ Tr.zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) mesiaca.

Podľa § 49 ods.1 písm. a/ Tr. zák. mu súd výkon trestu podmienene odložil a podľa § 50 ods.1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 50 ods.2 Tr.zák. súd obžalovanému zároveň uložil primerané obmedzenie spočívajúce v tom, aby počas skúšobnej doby splatil dlžne výživné k rukám matky maloletých detí V. Š..

V zákonom stanovenej lehote, a to hneď do zápisnice o hlavnom pojednávaní, po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a po poučení o možnosti podať opravný prostriedok obžalovaný M. Š. zahlásil odvolanie, ktoré bližšie nezdôvodnil.

Na podklade odvolania obžalovaného M. Š. krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním napadnutého rozsudku a konania mu predchádzajúceho, odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa kontradiktórnym spôsobom konania na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre zákonné rozhodnutie vo veci. Okresný súd výsledky vykonaného dokazovania jednotlivito a v ich súhrne správne vyhodnotil, keď dospel k záveru, že obžalovaný M. Š. svojim protiprávnym konaním naplnil všetky zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1 Tr.zák. V tomto smere odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na podrobné dôvody uvádzané v písomnom vyhotovení napadnutého rozsudku, ktoré si v celom rozsahu osvojuje a ničím viac nedopĺňa.

K obhajobe obžalovaného M. Š., ktorý na svoju obranu uvádzal, že nemá z čoho platiť výživné, lebo je dlhodobo nezamestnaný, k tejto jeho obhajobe je potrebné uviesť, že v zmysle ustanovenia § 62 ods.1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť a táto trvá dočasu, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Každý rodič je pritom bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť najmenej v minimálnom rozsahu, t.j. vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Správne súd prvého stupňa v dôvodoch napadnutého rozsudku poukázal aj na ustanovenie § 62 ods.5 Zákona o rodine, t.j. že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopnosti, možnosti a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je potrebné nevyhnutne vynaložiť.

Nepochybil preto súd prvého stupňa, keď na podklade výsledkov vykonaného dokazovania v zmysle ustanovenia § 7 ods.1 Tr.por. vyriešil predbežnú otázku o výške dlžného výživného v žalovanom období, pričom v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania oproti skutku v obžalobe tento upravil tak, že obdobie, po ktoré si obžalovaný M. Š. neplnil vyživovaciu povinnosť, ohraničil mesiacom november 2017, kedy vo veci bolo vyhlásené rozhodnutie.

Podľa § 66 ods.3 Tr.por., ak nebol adresát zásielky, ktorú treba doručiť do vlastných rúk, zastihnutý na adrese, ktorú na tieto účely uviedol, zásielka sa uloží u orgánu, ktorý zásielku doručuje, a adresát sa vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v určitý deň a hodinu. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledný, uloží sa písomnosť na pošte alebo orgáne obce a adresát sa vhodným spôsobom upovedomí, kde a kedy si môže zásielku vyzdvihnúť. Ak si adresát zásielku nevyzdvihne do troch pracovných dní od uloženia, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel; toto neplatí, ak ide o doručenie obžaloby, uznesenia o podmienечnom zastavení trestného stíhania a trestného rozkazu.

Odvolací súd záverom považuje za potrebné poukázať aj na ustanovenie § 66 ods.4 Tr.por., t.j. že písomnosť sa považuje za doručení adresátovi aj vtedy, ak sa zásielka vráti z adresy, ktorú na tieto účely uviedol s tým, že adresát je neznámy, a to dňom, keď bola zásielka vrátená orgánu činnému v trestnom konaní alebo súdu, aj keď sa adresát o tom nedozvedel; to neplatí, ak ide o doručenie obžaloby, uznesenia o podmienечnom zastavení trestného stíhania a trestného rozkazu.

Poukazujúc na vyššie uvádzanú citáciu Trestného poriadku je nepochybne zrejmé, že upovedomenie obžalovaného M. Š. o termíne verejného zasadnutia, ktoré bolo určené na deň 17. mája 2018, obžalovaný M. Š. na adrese, ktorú uviedol dňa 16.10.2017 ako adresu na doručovanie písomností, t.j. G., U. X (č.l. 112), ale ani na adrese trvalého bydliska, t.j. W. A. C., P. G. - P., kde si zásielku riadnym spôsobom nevyzdvihol, bolo obžalovanému M. Š. zákonným postupom doručované.

Zo správy poštového doručovateľa o upovedomení obžalovaného M. Š. o termíne verejného zasadnutia na deň 17.5.2018 z adresy G., U. Č.. X je zrejmé, že na tejto adrese je adresát neznámy. Z poštovej zásielky o upovedomení obžalovaného M. Š. o termíne verejného zasadnutia určeného na deň 17.5.2018 z adresy W. A. C. je zrejmé, že adresát si zásielku neprevzal v odbernej lehote a táto bola uložená na pošte dňa 20.4.2018.

Vzhľadom na vyššie uvádzané ustanovenia o doručovaní písomností do vlastných rúk odvolaciemu súdu nič nebránilo verejné zasadnutie dňa 17.5.2018 vykonať v neprítomnosti obžalovaného M. Š., nakoľko pre takýto postup boli splnené zákonné podmienky.

Okresný súd nepochybil ani pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu, ani vo výroku, ktorým uložil obžalovanému M. Š. primerané obmedzenie spočívajúce v tom, aby počas skúšobnej doby splatil dlžné výživné k rukám matky maloletých detí.

Odvolací súd, keďže nezistil žiadne pochybenie v rozhodnutí okresného súdu, odvolanie obžalovaného M. Š., po preskúmaní napadnutého rozsudku a konania mu predchádzajúceho v celom rozsahu, ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.